

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecătorii - Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar și suplimentul la recurs declarat de către inculpatul Diulgher Ilia prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iulie 2020 și a sentinței Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Diulgher Ilia XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.05.2019 – 06.11.2019;

Instanța de apel: 09.12.2019 - 09.07.2020;

Instanța de recurs: 24.09.2020 – 03.03.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 06 noiembrie 2019, Diulgher Ilia a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Diulgher Ilia a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 (patru) ani.

În privința lui Diulgher Ilia a fost aplicată măsura de constrângere cu caracter medical forțat antialcool, urmând ca acesta să fie amplasat în instituția medicală cu un regim special de tratament.

A fost dispusă încasarea de la Diulgher Ilia în beneficiul statului suma de 1031 (una mie treizeci și unu) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Diulgher Ilia, în luna octombrie a anului 2018, data și timpul exact nu s-a stabilit, aflându-se la domiciliul său, situat în satul XXXXX, orașul XXXXX, str. Mira 5, în urma unui conflict cu soția sa, Stepanova Diana XXXXX, născută la XXXXX, a apucat-o de păr, a târâit-o din casă în ogradă, și intenționat a împins-o din spate pe pragul casei din beton, cu înălțimea de 1 metru de la pământ, ultima căzând de la înălțimea de 1 metru pe suprafața de beton, prin ce i-au fost cauzate leziuni corporale de gravitatea medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractură consolidată a radiusului stâng în loc tipic.

Acțiunile lui Diulgher Ilia au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatului Diulgher Ilia, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

3.1. În susținerea apelului, inculpatul a menționat că:

- sentința primei instanțe este una ilegală și neîntemeiată, iar circumstanțele expuse în învinuirea înaintată, nu corespund realității. Or, în luna octombrie 2018, în ziua săvârșirii pretensei infracțiuni, el împreună cu mama sa, Diulgher Anna și partea vătămată Stepanova Diana, se aflau acasă și priveau televizorul. Partea vătămată a ieșit din cameră și în momentul ieșirii a atins sticla de la ușă care s-a stricat. Inculpatul auzind zgomotul, a ieșit afară și a văzut că mâna părții vătămate Stepanova Diana era însângerată, I-a spus ultimei să meargă la spital, însă ea a refuzat, din motiv că nu este cetățeană al Republicii Moldova. Ulterior, peste o perioadă de două luni, fiind sub influența colaboratorilor de poliție, partea vătămată a depus la poliție plângere, invocând că el a împins-o în urma cărui fapt și-a tăiat mâna. Atît inculpatul, cît și partea vătămată, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, au declarat în mod expres că, partea vătămată singură a căzut de pe pragul casei, tăindu-și mâna, și că el nu a împins-o. Însă, prima instanță nu a luat în considerație aceste declarații ale părții vătămate și în mod ilegal a pronunțat în privința sa o sentință de condamnare;

- concomitent, a menționat că la moment deține un loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, însă aceste circumstanțe nu au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 iulie 2020, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță la examinarea cauzei penale supusă judecării, a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a dat o apreciere corectă probelor prezentate spre examinare prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a constatat în mod corect circumstanțele de fapt ale cauzei și, astfel, a pronunțat o soluție legală și întemeiată. De asemenea instanța de apel a stabilit, că judecarea cauzei în prima instanță a avut loc cu respectarea normelor procesuale penale, inclusiv dreptul părților la un proces echitabil, consfințit în art. 6 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că sunt neîntemeiate alegațiile inculpatului, precum că declarațiile părții vătămate Stepanova Diana poartă un caracter contradictoriu precum că aceasta ar fi fost influențată la depunerea acestora de către colaboratorii de poliție, deoarece aceste argumente nu au fost susținute prin careva probe concrete, dar și nu se confirmă prin probatoriul administrat în cadrul examinării cauzei penale.

Cu referire la argumentele apelantului privind individualizarea incorectă a pedepsei, instanța de apel a remarcat faptul, că prima instanță la stabilirea acesteia

a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de circumstanțele atenuante și agravante, de faptul că inculpatul este căsătorit, are la întreținere un copil minor, dar și de faptul că ultimul este caracterizat negativ la locul de trai, este o persoană agresivă, face abuz de băuturi alcoolice, este predispus la încălcarea ordinii publice, anterior a fost condamnat de 5 ori pentru infracțiuni de violență în familie, a comis 15 contravenții, legate de încălcarea ordinii publice și acțiuni violente, instanța de apel ajungând la concluzia că prima instanță i-a stabilit inculpatului Diulgher Ilia o pedeapsă echitabilă.

În acest sens instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a indicat, că fiind anterior condamnat de fiecare dată la pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, inculpatul Diulgher Ilia, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune deja mai gravă, fapt care justifică aplicarea în privința acestuia a pedepsei cu închisoare.

Totodată, instanța de apel a considerat corectă aplicarea de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal, cu obligarea inculpatul să participe la programe probaționale, concluziile primei instanțe fiind motivate temeinic.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de judecată, inculpatul Diulgher Ilia a declarat recurs ordinar, iar ulterior a depus și un supliment la recurs, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

În motivarea recursului și suplimentul la acesta, inculpatul, fără a invoca careva temeieri legale de casare, a indicat argumente similare celor expuse în cererea de apel, susținând că nu i-a fost înmănată copia de pe decizia motivată a instanței de apel.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat și suplimentului la recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În conformitate art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și

dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, deși recurentul nu a invocat expres un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, se deduce invocarea de către ultimul al temeiului de drept pentru casarea deciziei, stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii invocate de către inculpat, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit materialelor cauzei, Diulgher Ilia a fost pus sub învinuire și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, adică *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale*, instanțele de fond stabilind cu certitudine, în urma judecării cauzei în ordinea prevăzută de legislație, întrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

În argumentarea solicitărilor sale inculpatul Diulgher Ilia consideră că partea acuzării nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, iar prin urmare instanța de apel a comis o eroare de drept, dat fiind faptul, că în speță acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Contrar alegațiilor recurentului, Colegiul penal reține că instanța de apel a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, precum și tuturor probelor în coroborare, inclusiv și declarațiilor date în ședința de judecată de către inculpatul Diulgher Ilia și de către partea vătămată Stepanova Diana.

Astfel Colegiul penal conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Diulgher Ilia în baza art. art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, constatând că în acțiunile acestuia sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii, instanța de apel motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece aceasta corespunde circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 parag. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului în acest sens urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Cu referire la alegațiile inculpatului, precum că nu i-a fost expediată decizia instanței de apel, instanța de recurs atestă că, potrivit materialelor cauzei (f.d. 58, Vol. II), la data de 01 septembrie 2020, inculpatului Diulgher Ilia i-a fost expediată decizia Curții de Apel Cahul din 09 iulie 2020, tradusă în limba rusă, or, în suplimentul la recurs din 24 februarie 2021, recurentul a avut posibilitatea sa se expună asupra tuturor motivelor condamnării, invocate de către instanța de apel.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat cu supliment, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Diulgher Ilia, și suplimentul la recurs, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iulie 2020, în cauza penală în privința lui Diulgher Ilia XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor